

ved ikke bedre, men jeg indrømmer, at jeg har ikke forhandlet med Generalauditoren derom.

Til det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), som bebudede meget mere senere, skal jeg sige, at det kan godt gøres, at saaledes som Stillingen var i 1908, var jeg fuldkommen enig med hele Tinget om, at naar vi kom til en almindelig Revision af den militære Retspleje og Straffelov, skulde Omraadet for de militære Retter indskrænkes og Domstolene sammensættes anderledes og saa fremdeles, alt hvad vi hidtil havde været enige om, men der var da Tale om en midlertidig Reform, og den enedes vi saa godt om, at den blev vedtagen enstemmigt i dette Ting. Udtalelserne i Betænkningen sluttede jeg mig fuldstændig til, medens jeg talte her som Minister og tog mod Forslaget. Omdannelsen af Forslaget i Udvalget fandt Sted efter nøje Samarbejde med mig. Det er ikke mange Minutter siden, jeg havde den Ære at takke det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) for hans Medvirken i den Henseende.

Borghjerg: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) bliver sig selv lig som Oppositionsmand. Jeg vil ikke sige, at han i dette Tilfælde er optraadt som Demagog — det ærede Medlem fra Odense (Marott) har Ret i, at det gjorde han i Gaar —, men han er optraadt simpelt hen som Dosmerfanger, for ikke at sige noget andet.

Formanden: Det ærede Medlem benytter et Udtryk, der ikke er parlamentarisk.

Borghjerg: Det ærede Medlem appellerer til dem i Salen og udenfor Salen, som ikke forstaa et Muk af det hele (*Anders Nielsen:* Hvem er det?). Det er alle dem, man kan kalde Dosmere herinde, jeg haaber, det ikke er ret mange, jeg haaber, det er slet ingen, jeg haaber derfor, at det ærede Medlem kommer daarligt fra denne Appel, jeg haaber, De alle ere saa oplyste, at De kunne forstaa Dosmerfangeriet i det ærede Medlems Udtalelser.

Formanden: Det ærede Medlem bruger vedblivende uparlamentariske Udtryk.

Borghjerg: Det ærede Medlem sagde nemlig, at jeg gjorde den Forskel mellem det nuværende Ministerium og det forrige, at dette Ministerium ingen Magt havde,

men det forrige havde Magt, og at deri laa Grunden til min forskellige Holdning. Jeg pegede paa det, som er en Kendsgerning, at det Ministerium, hvori det ærede Medlem sad som Forsvarsminister med Flertallet her i Salen paa sin Side, med hele det gamle Venstre, hele Traditionen paa sin Side, selvfølgelig havde langt større Magt end det nuværende Ministerium, og saa paaviste jeg, at desuagtet gik det ærede Medlem og hans Parti med til at forkaste to vigtige Ændringsforslag fra vor Side, nemlig det, at den militære Retspleje begrænsedes til militære Forseelser, og det, at Højesteret blev Overinstans for alle Krigsrettsdomme. Det ærede Medlem og hans Parti forkastede disse to Hovedfordringer fra vor Side. Den nuværende ærede Forsvarsminister har lovet at gøre, hvad han formaar, for at gennemføre dem. Altsaa maa jeg der være tilfreds med, at det nuværende Ministerium, der ikke har saa megen Magt som det forrige, vil være med til at søge at faa gennemført meget mere, end det ærede Medlem, som havde Magt til det, vilde gennemføre i 1908. Det er dog saa klart som vel muligt, og ærede Medlemmer, der ville tænke over Sagen, ville indrømme mig, at det ærede Medlem fra Ringkøbing gik ganske uden om det, som er Kærnepunktet, søgte at komme bort derfra med noget, som jeg har karakteriseret, men som den højterede Formand ikke har tilladt mig at karakterisere paa den Maade, som jeg gjorde. Jeg er imidlertid overbevist om, at hele den fornuftige offentlige Mening her i Landet vil give mig Ret.

J. C. Christensen: Det ærede Medlems principale Krav i 1908 var en almindelig Revision af den militære Retspleje og den militære Straffelov, og det var Grunden til, at han brugte de Ord, han da brugte, og gjorde sine meget kraftige Indvendinger den Gang. Dette principielle Krav frafaldes nu ganske roligt. Naar Ministeren siger: Det kan der ikke være Tale om, saa sige Socialdemokraterne: Det er for saa vidt ogsaa det samme — de ere tilfredse med Svaret. For øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at den Lov, som gennemførtes i 1908, var ubetinget et Fremskridt paa alle Punkter. Paa intet som helst Punkt var den et Tilbageskridt, og derfor stemte ogsaa det ærede Medlem for den. (*Borghjerg:* Det er rigtigt!). Ja, men en Lov, der paa ethvert Punkt er et Fremskridt og paa intet Punkt et Tilbageskridt, kunne